

รายงานการวิจัย

การพัฒนาผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการสำรวจ โดยใช้เทคนิคการจดบันทึกย่อ

(The Development of Achievement Learning in Surveying Subject Using the Technique of Taking notes)

นางรջณา ภูนพูล

พิชิต ใจดิษฐิ

จำรุญ สมบูรณ์

•064071

373/1264

๗/๑๗

๒๕๕๔

wp สำนักงานคณิตศาสตร์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัย งบประมาณเงินรายได้

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

รายงานการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการสำรวจ โดยใช้เทคนิคการจดบันทึกย่อ

(The Development of Achievement Learning in Surveying Subject Using the Technique of Taking notes)

นางรจนา คุณพูด

พิชิต ใจดีชุด

จำรุญ สมบูรณ์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครุวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัย งบประมาณเงินรายได้

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ ประสบความสำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลือจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชา
วิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย ซึ่งได้ให้ความกรุณาให้
คำแนะนำ เสนอแนะ ในการทำแบบสอบถาม วิเคราะห์ผล และเป็นกำลังใจในการดำเนินการวิจัยตลอดมา

ขอขอบคุณคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย ที่อนุเคราะห์แหล่ง
เงินทุนสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมโยธา ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และให้
ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งนี้ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

คณะผู้วิจัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาในการเรียนวิชาการสำรวจ โดยใช้เทคนิคการจดบันทึกย่อ และศึกษาผลงานการจดบันทึกย่อในรายวิชาการสำรวจ เพื่อวิเคราะห์หา ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของบันทึกย่อกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน 38 คนที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาการสำรวจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการเรียนวิชาการสำรวจ โดยใช้เทคนิคการจดบันทึกย่อ และบันทึกย่อที่กู้น้ำตัวอย่างได้จัดทำไว้

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยวิธีจดบันทึกย่อ ในระดับพึงพอใจมากถึงพึง พอยามากที่สุด

2. ในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของบันทึกย่อกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาที่มี ผู้การเรียนสูง(เกรด A) จำนวน 8 คน จะจดบันทึกเนื้อหาอย่างครบถ้วน และใช้พื้นที่ของกระดาษในการจด บันทึกเกือบหมดพื้นที่ในกระดาษ โดยเฉลี่ยร้อยละ 81.38 ในขณะที่นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำที่สุด (เกรด D) จำนวน 9 คน มีการจดบันทึกย่อที่มีเนื้อหาไม่ครบถ้วน ตามบทเรียน และใช้พื้นที่ของกระดาษในการจด บันทึกประมาณ ร้อยละ 71.11

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	๑
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
บทที่	
1. บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 สมมติฐานการวิจัย	2
1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	3
2. ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	4
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
3. วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	12
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	12
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	15
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	15
4. ผลการดำเนินงาน	
4.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม	17
4.2 ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง	18
4.3 ข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่าง	20
4.4 คุณภาพของบันทึกย่อ	20
4.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง	22
4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของบันทึกย่อ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	23

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

5. สรุปผลและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
5.2 สรุปผลการวิจัย	28
5.3 ข้อเสนอแนะ	29
บรรณานุกรม	30
ประวัติผู้เขียน	31

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม	17
4.2 ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง	19
4.3 คุณภาพของบันทึกย่อ	20
4.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง	22
4.5 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระดับ A	23
4.6 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระดับ B ⁺	23
4.7 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระดับ B	24
4.8 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระดับ C+	24
4.9 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระดับ C	25
4.10 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระดับ D ⁺	25
4.11 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระดับ D	26
5.1 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาการสำรวจโดยใช้เทคนิคการจดบันทึกย่อ	27
5.2 สรุปผลคุณภาพของบันทึกย่อกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	28

สารบัญรูป

รูปที่

หน้า

2.1 แผนที่เฉพาะเรื่องที่ได้จากการสำรวจสภาพภูมิประเทศจริง	11
3.1 แบบประเมินความพึงพอใจ	14

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

เนื้อหารายวิชาการ ประกอบด้วยเนื้อหาความรู้ในงานสำรวจ กฏเกณฑ์ และเรขาคณิตรวมกัน ซึ่งเป็นการประยุกต์ใช้ในงานต่างๆ การจดจำสมการต่างๆในการคำนวณ และการจำมาตรฐานต่างๆขององค์กร ในขณะทำการสอบกลางภาคและปลายภาคนั้น ผู้เรียนจะไม่สามารถจดจำได้ทั้งหมด ส่งผลให้ได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนักศึกษานำเสนออาจคิดสับสนด้วยการทุจริตในการสอบ โดยการลอกค่าตอบหรือจดบันทึกย่อลงในกระดาษแผ่นเล็กๆ เพื่อความสะดวกในการซ่อนกรรมการคุมสอบ

เพื่อลดภาระการจดจำเนื้อหาและทฤษฎีต่างๆในบทเรียน ผู้สอนจึงอนุญาตให้เปิดตำราในห้องสอบ ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่ลดปัญหาการทุจริตในการสอบ แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ไม่ได้ทบทวนบทเรียนก่อนสอบยังคงอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากคาดหวังว่าคนเองจะสามารถอ่านทฤษฎีและวิธีการต่างๆในห้องสอบได้จากตำราที่นำเข้าห้องสอบ จึงไม่ทบทวนบทเรียนมาล่วงหน้า ผู้สอนจึงแก้ปัญหานี้ด้วยการไม่อนุญาตให้นำตำราเข้าห้องสอบ แต่ให้จดบันทึกย่อลงในกระดาษขนาด A4 จำนวน 1 แผ่น ซึ่งเป็นวิธีการที่บังคับให้นักศึกษาทบทวนบทเรียนด้วยตนเองก่อนสอบ แต่ยังคงมีนักศึกษานำส่วนที่ยังคงไม่ทบทวนบทเรียนก่อนสอบและไม่จดบันทึกย่อด้วยตนเอง จึงใช้วิธีการสำเนาบันทึกย่อของเพื่อนร่วมชั้นเรียนเข้าห้องสอบ ส่งผลให้คืนหนาเนื้อหาที่ต้องการอ่านไม่พบรอบware ไม่ได้จดทำด้วยตนเอง บางรายอ่านลายมือของเพื่อนร่วมชั้นไม่ออก จึงส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากปัญหาข้างต้น ผู้วิจัย จึงใช้วิธีการจดบันทึกย่อลงในกระดาษขนาด A1 ซึ่งมีขนาดใหญ่กว่ากระดาษขนาด A4 ถึง 8 เท่า เพื่อให้ผู้เรียนมีพื้นที่เพียงพอในการจดบันทึกเนื้อหาทั้งหมดโดยใช้ขนาดตัวอักษรตามปกติที่เขียน ไม่ต้องเขียนด้วยตัวอักษรขนาดเล็กเหมือนกระดาษขนาด A4 ทำให้ง่ายในการอ่าน โดยผู้สอนแจกกระดาษให้กับผู้เรียนใน课堂แรกของการเรียนและแจ้งกติกาการสอบให้ทราบว่าบันทึกย่อที่จะใช้ประกอบการสอบทุกครั้ง ทั้งการทดสอบบ่อย สอบกลางภาค และสอบปลายภาค โดยไม่อนุญาตให้ถ่ายเอกสาร ด้วยวิธีการนี้ จึงเป็นการแก้ปัญหาการทุจริตในการสอบได้ เพราะกระดาษมีขนาดใหญ่ ทำการถ่ายสำเนายาก (ร้านถ่ายเอกสารที่มีเครื่องทำสำเนาขนาด A1 มีจำนวนน้อย และมีราคาแพง) จึงต้องจดบันทึกด้วยตนเอง การจดบันทึกนี้ผู้เรียนต้องอ่านบทเรียนก่อนจึงจะสามารถจดบันทึกได้ และด้วยขนาดของกระดาษที่มีพื้นที่กว้าง และไม่มีเส้นบรรทัด ผู้เรียนจึงเกิดความรู้สึก มือสระในการเขียน และสามารถวาดรูปหรือแต่งแต้มสีสันด้วยปากกาสีต่างๆ ได้ตามใจชอบ เพื่อความสะดวกในการค้นหา เนื้อหาส่วนที่ต้องการใช้ ซึ่งส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้จัดทำขึ้นเพื่อ

- 1.2.1 พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการสำรวจ โดยใช้เทคนิคการจดบันทึกย่อ
- 1.2.2 ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาในการเรียนวิชาการสำรวจเส้นทาง โดยใช้เทคนิคการจดบันทึกย่อ
- 1.2.3 ศึกษาผลงานการจดบันทึกย่อในรายวิชาการสำรวจ

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

- 1.3.1 การทบทวนบทเรียนที่ครบถ้วนตามเนื้อหาที่เรียนในชั้นเรียนเป็นปัจจัยที่ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี
- 1.3.2 การจดบันทึกย่อเป็นการสรุปความเข้าใจของผู้เรียน และยังเป็นการป้องกันการทุจริตในการสอบ

1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.4.1 เป็นแนวทางในการนำเทคนิคการจัดการเรียนการสอนนี้ไปใช้กับรายวิชาอื่น เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.4.2 การอ่านบทหวานเนื้อหาแล้วจึงจดบันทึกย่อ ทำให้ผู้เรียนมีความคงทนในการเรียนรู้และจำ (Long team Memory)
- 1.4.3 เพื่อป้องกันการทุจริตในการสอบ

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิศวกรรมโยธาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสำรวจ ในปีการศึกษา 2553

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ความหมายของการเขียน

การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์ คือ ตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจจากความข้างต้น ทำให้มองเห็นความหมายของการเขียนว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น นักเรียน ใช้การเขียนบันทึกความรู้ ทำแบบฝึกหัดและตอบข้อสอบบุคคลทั่วไป ใช้การเขียนจดหมาย ทำสัญญา พินัยกรรมและคำประกัน เป็นต้น พ่อค้า ใช้การเขียนเพื่อโฆษณาสินค้า ทำบัญชี ในสังขง ทำใบเสร็จรับเงิน แพทย์ ใช้บันทึกประวัติคนไข้ เขียนใบสั่งยาและอื่นๆ เป็นต้น (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, ม.ป.ป.)

2.1.2 ความสำคัญของการเขียนและประโยชน์ที่ได้รับ

นอกจากมีความจำเป็นดังกล่าวแล้ว อาจกล่าวถึงความสำคัญของการเขียนโดยสรุปได้ดังนี้

- 1) เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่ต้องการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเองออกเสียงผู้อ่าน
- 2) เป็นการเก็บบันทึกรวบรวมข้อมูล ที่ตนได้มีประสบการณ์มาก่อน
- 3) เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่ง ในเรื่องที่ผู้เขียนเกิดความรู้สึกประทับใจหรือมีประสบการณ์
- 4) เป็นเครื่องถ่ายทอดความรู้สึกนารมณ์ เช่น ถ่ายทอดสมัยหนึ่ง ไปสู่อีกสมัยหนึ่ง เป็นต้น
- 5) เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญา เนื่องจากการเรียนรู้สู่การเขียนต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังและได้อ่านและนำไปสู่การพัฒนาสืบไป
- 6) เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ตามจุดประสงค์ที่แต่ละคนประนีประนอม เช่น เพื่อต้องการทำให้รู้เรื่องราว ทำให้รัก ทำให้โกรธและสร้างหรือทำลายความสามัคคีของคนในชาติ
- 7) เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียน
- 8) เป็นอาชีพอย่างหนึ่ง
- 9) เป็นการพัฒนาความสามารถและบุคลิกภาพ ทำให้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตัวเองในการแสดงความรู้สึกและแนวคิด
- 10) เป็นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

2.1.3 การจดบันทึก

การจดบันทึก คือการเขียนข้อความ เพื่อช่วยในการจำ เป็นเครื่องมือในการรวบรวมความรู้ ที่อ่าน ประมวลความคิดหลังจากการอ่าน และเพื่อได้กรอบความคิดในเนื้อหาสาระสำหรับการอ่าน ต่อไป การจดบันทึกมีประโยชน์มาก ใน การศึกษาทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาด้วยตนเองตาม ระบบการสอน ทางไกล เพราะผู้เรียนต้องกันคัวใจความรู้ด้วยตนเองจากการอ่าน นักศึกษาที่เริ่มนเรียน เป็นปีแรก ๆ มักประสบปัญหาในเรื่อง การจดบันทึก เพราะขาดประสบ การณ์ ที่สำคัญคือ ไม่รู้เทคนิคในการจดบันทึกโดยธรรมชาติแล้วมันเป็นการยากที่เราจะเข้าใจ จดจำจุดสำคัญและ รายละเอียดปลีกย่อยที่เรา อ่านหรือฟังได้หมด เราอาจจะลืมหัวข้อใหญ่ๆ หลักคือ ต้องอ่านใหม่อีกครั้งหรือสองครั้ง เพื่อให้จำจุดสำคัญ ได้ซึ่งเป็นการเสียเวลา จึงควรจะสิ่งที่มาช่วยจำว่าเราอ่านอะไรไปบ้าง การจดบันทึกเป็นการช่วยจำและทำให้ เข้าใจยิ่งขึ้น

นักศึกษางานคนจดบันทึกไม่ได้เพาะพยาيانจดอย่างละเอียด จนเกินความจำเป็น ไม่มี การสรุปประเด็น ไม่มีการเรียนรู้ความคิด ก็เกิดความท้อแท้ที่จะจด และหยุดจด ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาที่ผิด การจดบันทึก นับว่าเป็นทักษะในการเรียนที่สำคัญและจำเป็นมากสำหรับการเรียนด้วย ตนเอง เพราะในแต่ละภาคการศึกษา นักศึกษาอาจลงทะเบียนเรียน 3 ชุดวิชา ซึ่งมีเนื้อหาสาระหลากหลาย เป็นจำนวนมาก หากไม่มีเทคนิค หรือเครื่องมือช่วยในการจำที่ดีจะทำให้เกิดความสับสนและเมื่อต้องมีการ ทบทวนก่อนสอบ บันทึกย่อที่ทำไว้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง (ฝ่ายแนะแนวการศึกษา, 2552)

2.1.4 แนวทางการจดบันทึก

ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ ได้ให้แนวทางในการบันทึกย่อหรือการจดบันทึกไว้ดังนี้

- 1) บันทึกสาระสำคัญ ได้แก่ การบันทึกคำ重要 หรือประเด็นสำคัญ ทั้งชื่อเรื่อง หัวข้อ หลัก และหัวข้อรอง รวมทั้งความหมายของคำสำคัญ ๆ ฯลฯ โดยการตอบคำถามตามสูตร $S\ W\ 1\ H$ อาทิ ประเด็นสำคัญเกี่ยวกับอะไร อาจารย์บรรยายถึงสิ่งน้อย่างไร และทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ฯลฯ
- 2) บันทึกชื่อหนังสือหรือตำรา และหัวข้อ รวมทั้งชื่อผู้แต่ง หรือชื่อหัวข้อ และชื่อ อาจารย์ผู้บรรยาย การบันทึกจากการอ่านนั้น การบันทึกดังกล่าวจะช่วยในการค้นคว้าเมื่อต้องการ รายละเอียด รวมทั้งการอ้างอิงได้ทันที
- 3) จัดหมวดหมู่ของสาระสำคัญ โดยแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ หรือหมวดหมู่ตามแต่เนื้อหา ทั้งนี้ เพื่อค้นคว้าหรือทบทวนได้สะดวก และจดจำได้ง่ายขึ้น การจัดหมวดหมู่ของสาระสำคัญทำได้หลาย วิธี เช่น จัดหมวดหมู่ตามหัวข้อ จัดหมวดหมู่ความเหมือนหรือความแตกต่าง ฯลฯ
- 4) เรียงลำดับเรื่อง ให้อ่านและเข้าใจง่าย และที่สำคัญคือ เชื่อมโยงประเด็นให้เห็น ความสัมพันธ์ทั้งหมด และถูกต้องตามความหมาย การเรียงลำดับเรื่องทำได้หลายวิธี อาทิ เรียงลำดับ ตามลำดับเวลา (อดีต-ปัจจุบัน) เรียงลำดับตามตำแหน่งพื้นที่ (เหนือ-ใต้-ออก-ตก) เรียงลำดับตามสาเหตุ ไปสู่ผล (ที่เกิดขึ้น) ฯลฯ

5) ใช้ถ้อยคำที่กระชับ แต่ชัดเจน เข้าใจง่าย และครอบคลุมเนื้อหามากที่สุด โดยอาจใช้เทคนิคการบันทึกโดยใช้คำสัมผัส ซึ่งการใช้คำที่มีเสียงสัมผัสดลลงของจะช่วยให้จำได้ดี

2.1.5 วิธีการและเครื่องมือช่วยในการบันทึก

1) การจดบันทึก

การจดบันทึกสามารถดำเนินการได้หลายวิธี สำหรับผู้เรียนด้วยตนเองอาจดำเนินการบันทึกได้ตั้งแต่ช่วงการอ่านเอกสารการสอน เช่นการใช้ดินสอหรือปากกาปิดเส้นได้หรือใช้ปากกาสีเขียนข้อความสำคัญไว้ หรืออาจทำเครื่องหมาย * > < = / หรือ ? เป็นต้น

หลังจากนั้นก็นำมาจัดทำเป็น บันทึกย่อ ซึ่งสรุปสาระสำคัญจากการอ่าน หรือการฟังการบรรยายจากอาจารย์สอนเสริม หรือจากการฟังหรือชมรายการวิทยุกระจายเสียง รายการวิทยุโทรทัศน์ ทำให้ได้เนื้อหาสั้น ง่ายด้วยมีใจความสำคัญครบถ้วน อ่านง่าย

2) การบันทึกย่อในระยะเวลาบุคคล

การบันทึกย่อในระยะเวลาบุคคล ได้แก่การบันทึกสาระสำคัญและรายละเอียดพร้อมสรุปในระยะเวลาบุคคลที่แบ่งพื้นที่เป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 สาระสำคัญ ได้แก่ คำสำคัญ ประเด็นสำคัญหรือประโยชน์สำคัญที่มีคุณลักษณะสำคัญ คือ เป็นประโยชน์หรือคำที่มีความหมายครอบคลุมย่อหน้าโดยย่อหน้านั่นมากที่สุด อาจเป็นเนื้อหาในส่วนที่ผู้เขียนเน้นขึ้นมากที่สุด และอาจเป็นคำหรือข้อความที่อธิบายรายละเอียด อธิบายสนับสนุนหรือความคิดเห็นที่แตกต่าง โดยทั่วไปมักปรากฏเป็นตัวอักษรขนาดใหญ่ หรือตัวอักษรหนาเข้ม หรือตัวอักษรเอียง ฯลฯ

ส่วนที่ 2 รายละเอียด คือส่วนข้อความที่เป็นเนื้อหาสาระที่ขาดไม่ได้ หรือเมื่อไม่มีแล้ว อาจทำให้ไม่เข้าใจ หรือเข้าใจผิดได้

ส่วนที่ 3 ส่วนสรุป เป็นการสรุปความหรือย่อความเป็นการนำเสนอเรื่องราวต่างๆ มาเป็นใหม่ ด้วยสำนวนภาษาของผู้เขียนเอง เมื่อเขียนแล้วนี้ความเดิมจะสั้นลง แต่ยังมีใจความสำคัญครบถ้วน การย่อเนี้นไม่มีขอบเขตว่าอย่างไรเพื่อให้ จึงจะเหมาะสม เพราะบางเรื่องมีใจความมากก็จะย่อได้ใน 2 บางครั้งมีใจความสำคัญน้อยอาจเหลือ 1 ใน 4 หรือมากกว่านั้น แต่ที่สำคัญควรครอบคลุมใจความหรือเนื้อหาสาระสำคัญเดิม

3) บันทึกเป็นแผนภูมิแบบเชื่อมโยงความสัมพันธ์

แผนภูมิ หมายถึง แผนที่ เส้น หรือ ตารางที่ทำขึ้นเพื่อแสดงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การบันทึกแบบแผนภูมิเชื่อมโยงความสัมพันธ์ช่วยให้นักศึกษาสามารถรวมเนื้อหาสาระที่นักศึกษาต้องการได้อย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ ถูกง่าย จำง่าย

4) บันทึกแบบแผนภูมิความคิด

การเขียนแผนภูมิความคิด Mind maps หรือแผนภูมิช่วยจำ เป็นการบันทึกและเรียนรู้ความเข้าใจในสาระที่ได้จากเนื้อเรื่องที่อ่านซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของแผนภูมิ หรือแผนภาพที่ทำขึ้นได้

ง่าย ๆ เช้าใจง่าย ๆ โดยมิได้เน้นรูปแบบมากนัก เนื่องจากต้องการให้อิสระแก่ผู้จัดทำแผนภูมิ ในการสรุปตามความเช้าใจด้วยรูปแบบของตนเอง

Mind maps เป็นเครื่องมือช่วยจำที่ โภนี ปุชานคิดค้นมาให้เหมาะสมกับการทำงานของสมองเพื่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ใช้สีสันชี้ว่ากันตามหลักการทำงานของสมอง วิธีการเขียนแผนภูมิช่วยจำ มีเทคนิคในการเขียนคำอธิบายควรสั้น ใช้เครื่องหมายรูปภาพ ตัวเลข สัญลักษณ์ต่าง ๆ มาประกอบ เพื่อให้การเขียนแผนภูมิ เป็นไปโดยง่ายและรวดเร็ว โดยมีแนวทางแบบง่าย ๆ ดังนี้

เริ่มต้นเขียนแผนภูมิ ด้วยการเขียนหัวเรื่อง หัวข้อสำคัญหรือประเด็นสำคัญที่สุด ด้วยรูปแบบใด ๆ ก็ได้ที่คุณชอบ ไว้ตรงกลางกระดาษ

ค่อย ๆ แตกแขนงความคิด ความเช้าใจออกไปเป็นข้อย่อย ๆ โดยแตกแขนงออกจากศูนย์กลาง

ใช้เส้นแสดงความเชื่อมโยงระหว่างเรื่อง หรือข้อย่อยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันหรือต่อเนื่องกัน โดยความพยายามแต่ละเส้น ไม่ต้องเท่ากัน ขึ้นอยู่กับความขาวของคำบรรยายที่เขียนไว้บนเส้นนั้น ๆ เขียนคำบรรยายสั้น ๆ ไว้บนเส้นดังกล่าว

ใช้ความนาของเส้นและขนาดของตัวหนังสือที่ต่างกันขึ้นอยู่กับระดับความสำคัญของเรื่อง (เรื่องที่สำคัญกว่าให้ใช้เส้นหนา ตัวอักษรโต)

ใช้หมายเลขช่วยในการเรียงลำดับความสำคัญและความต่อเนื่องของสาระ แผนภูมิความคิดที่ใช้ในการสรุปร่องที่มีหัวข้อย่อยจำนวนมาก ๆ อาจแบ่งกลุ่มน้ำมันเขียน เป็นกลุ่มละ 1 หน้า โดยมีข้อแนะนำว่าแต่ละหน้าควรมีจุดความสนใจแต่ละเรื่องหรือแต่ละหัวข้อ (ไม่ว่าเป็นหัวข้อใหญ่หรือข้อย่อยก็ตาม)

ควรแบ่งกระดาษเป็น 80 / 20 คือ 80 จดสิ่งที่อ่านหรือได้ฟังมา อีก 20 จดตามความคิดของเรา ดังนั้นการเรียนในระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนควรมีทักษะที่คิดทึ้งทักษะทางด้านการอ่าน การฟัง โดยสามารถเขื่อมโยงเนื้อหากับภาพในใจ (ในสมอง) ที่มีอยู่ อันจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหา และสามารถบันทึกแนวคิดหลักออกมายังรูปแบบต่างๆ ได้ หากผู้เรียนยังไม่เข้าใจเนื้อหาในครั้งแรกที่เรียน (หรือต้องการศึกษารายละเอียดของรายวิชานั้น) ผู้เรียนอาจอ่านหนังสือ ตำรา หรือเอกสารประการเรียนการสอนรอบที่ 2 (ในบางรายวิชาจะบันทึกเทปวิดิทัศน์ นักศึกษาสามารถนำมาดู/ฟังอีกครั้งได้) หรือสอบถามจากอาจารย์ ผู้สอน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจ และสามารถบันทึกได้ถูกต้องตามความหมาย

2.1.6 ประเภทของการจดบันทึก

การจดบันทึกแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1) การจดบันทึกจากการฟัง

การฟังคำบรรยายและการจดบันทึกเป็นของคู่กัน บันทึกคำบรรยายคือ ผลของการสื่อสารระหว่างผู้บรรยายกับผู้ฟัง คำบรรยายเป็นเนื้อหาสนทนากับผู้ฟัง ผู้สอนกับผู้เรียน ผลการสนทนาก็จะประสบผลสำเร็จเพียงได้ จะดูได้จากบันทึกที่จด ถ้าผู้ฟังหรือผู้เขียน เข้าใจเรื่องที่ฟังดี บันทึกก็จะดีไปด้วยการที่ผู้ฟังจะเข้าใจในเรื่องที่เรียนได้ดีเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ หลายประการ อาทิเช่น ความสนใจในเรื่องที่บรรยาย รูปแบบของการบรรยาย ความพร้อมของผู้ฟัง

นอกจากเรื่องการฟังแล้วผู้เรียนจะต้องรู้วิธีการจดบันทึกอย่างมีประสิทธิภาพ คือ รู้แนวทางในการจดและวิธีการจดด้วย

2) การจดบันทึกจากการอ่าน

เป็นการจดบันทึกที่ง่ายกว่าการจดบันทึกจากการฟัง เพราะมีเล่มหนังสือหรือสื่อต่างๆ ให้คุณลอกเวลา จะอ่านซ้ำก็เท่ากับได้จึงสามารถจดรายละเอียดได้ดีกว่า วิธีจดมีหลายวิธีขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของเนื้อหา วิธีดังกล่าว ได้แก่ การจดแบบย่อความ การจดแบบถอดความ การจดแบบอัญญพจน์ การจดแบบโครงเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นการจดแบบใดควรจดเนื้อหาลงบัตรคำดีกว่าจดลงสมุด เพราะสะดวกในการจด สะดวกในการเก็บและนำมาใช้ สะดวกในการพกพา ขนาดบัตรที่นิยมใช้กันคือขนาด $3x5$ นิ้ว และ $4x6$ นิ้ว ควรจะใช้บัตรขนาดเดียวกันเพื่อสะดวกในการเก็บ บัตรคำที่ใช้อาจจะไม่ต้องไปซื้อใหม่ ให้ดัดจากกระดาษสมุดที่ใช้เหลือ ๆ ก็ได้ ข้อความที่อยู่ในบัตรคำได้แก่ หัวเรื่องหรือคำสำคัญซึ่งจะใส่ไว้มุมบนขวาของบัตรบรรทัด ต่อมาก็อրายละเอียดทางบรรณานุกรม ของสื่อสิ่งพิมพ์ แล้วจึงตามด้วยข้อความที่จด

3) แนวทางในการจดบันทึกคำบรรยาย

สมุดจดบันทึกเป็นสิ่งหนึ่งที่มีคุณค่าที่สุดในการเรียนผู้เรียนควรศึกษาเทคนิคหรือแนวทางในการจดบันทึกอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน แนวทางดังกล่าว ได้แก่

1. เตรียมพร้อมที่จะจดบันทึก เริ่มตั้งแต่เตรียมไว้รับข่าวสาร โดยการอ่านหนังสือมาล่วงหน้า ศึกษาประเด็นสำคัญเพื่อ เป็นพื้นฐานก่อนเข้าเรียน หรือทบทวนคำบรรยายเก่า บันทึกที่จดจากการอ่าน หรือคำวิจารณ์เพิ่มเติมที่จดไว้ในตำราของเรา

2. ใช้อุปกรณ์การจดบันทึกที่เหมาะสม อาทิ สมุดจดบันทึกมาตรฐานขนาด "8.5x11" ชนิดที่มีห่วงกลม ๆ ยึด สามารถติดหรือถอด กระดาษเข้าออกได้ สะดวกในการปรับเปลี่ยนหน้าเก็บการบ้านหรือเนื้อหาที่ค้นคว้าเพิ่มเติมมา ควรจดบันทึกหน้าเดียว อีกหน้าหนึ่งไว้ ไว้เพื่อเพิ่มเติมนื้อหา ข้อคิดเห็นและเพื่อสะดวกในการทบทวน ในการจัดเรียนเนื้อหา ก่อนจดบันทึกแต่ละครั้งควรจดหัวข้อที่จะบรรยาย ชื่ออาจารย์ ชื่อวิชา วัน เดือน ปี ทุกครั้ง ผู้เรียนควรมีเครื่องเขียนให้พร้อม อาทิ ปากกาสีปลายสักหลาด สำหรับเน้นหัวข้อ หรือประเด็น สำคัญ

3. จดคำบรรยายด้วยภาษาของตนเอง การจดคำบรรยายด้วยภาษาของตนเอง จะอ่านเข้าใจได้ดีกว่า จำง่ายกว่า เพราะเป็นการเรียนรู้ความคิดที่เกิดจากความเข้าใจในคำบรรยาย แต่ถ้าเป็นคำจำกัดความหรือสูตรต่าง ๆ ข้อเท็จจริงที่เฉพาะเจาะจง เราจะสามารถคัดลอกมาใส่ในบันทึกได้

4. กำหนดคำย่อในการจดบันทึก ถ้าเราใช้คำย่อในการจดบันทึกจะช่วยให้จดเร็วขึ้น ได้เนื้อหามากขึ้น คำย่อที่ใช้อาจจะสร้างขึ้นมาเองและควรจะใช้อย่างสม่ำเสมอจนคุ้นเคย เพื่อจะได้ไม่สับสนและอ่านง่าย คำย่อที่ใช้อาจตัดมาจากคำต้นของคำต่าง ๆ คำย่อมาตรฐาน หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ

5. จดบันทึกให้สมบูรณ์ ควรจดบันทึกให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทุกประเด็น ผู้ที่จดบันทึกสมบูรณ์ มักจะเป็นผู้ที่สอบได้คะแนนดี เพราะเขาสามารถลึกซึ้งเรื่องที่เรียนมาได้อย่างครบถ้วน ถ้าเราไม่แน่ใจหรือไม่เห็นด้วย กับประเด็นสำคัญที่อาจารย์สอน เราจะควรจดบันทึกไว้ก่อน แล้วจึงค่อยกลับมาพิจารณาหรือตีความเนื้อหาตอนนั้นใหม่ ควรจดบันทึกให้มากไว้ก่อนดีกว่าที่จะตัดทิ้งไป

6. จัดระเบียบบันทึก ในการจดบันทึกควรจัดระเบียบเนื้อหาให้เป็นลำดับขั้นตอน ให้เห็นความสัมพันธ์ของข้อความ โดยจดประเด็นหลักลงไปก่อนแล้วจึงตามด้วยข้อความสนับสนุน

7. จดบันทึกอย่างมีตรรก ควรจดบันทึกให้มีระเบียบ มีตรรก คือ มีเหตุนีผล ใช้คำที่แสดงการเชื่อมโยงและการต่อเนื่องของ ความคิด เช่น ประการแรก ประการที่สอง ประการที่สาม ใช้คำที่แสดงความคิดเห็นตรงกันข้าม เช่น "ในทางตรงกันข้าม" ใช้คำที่แสดงข้อยกเว้น เช่น "ถึงอย่างไรก็ตาม" ใช้คำที่แสดงการเพิ่มเติมเนื้อหา เช่น "นอกจากนี้" ใช้คำที่แสดงการจบ ของเนื้อหา เช่น "สุดท้ายนี้" คำตั้งกล่าวนี้ เป็นสัญญาณที่อาจารย์ใช้เพื่อแสดงการเป็นเหตุเป็นผลของเนื้อหาที่สอน

8. จดบันทึกละเอียดในเรื่องที่ไม่คุ้นเคย ใน การจดบันทึกคำบรรยายเรื่องที่ไม่คุ้นเคย ไม่มีความรู้มาก่อน ควรจะจดให้ละเอียดสมบูรณ์แจ่มแจ้ง เพื่อไม่ให้เกิดความเข้าใจผิด เมื่อมารอ่านภายหลังสำหรับเรื่องที่เคยเรียนมาแล้ว เราอาจจะจดอย่างย่อๆ ได้

9. จระวังการเลือกจำ การจดบันทึกคำบรรยายในเรื่องที่เราไม่ความคิดเห็นขัดแย้ง เรื่องที่ไม่ตรงกับความต้องการ เรื่องที่เราไม่มีความเชื่อถือ ผู้เรียนมักจะจดไม่ตรงประเด็น ไม่สมบูรณ์ คือเลือกจดหรือเลือกจำตามความพอดี ซึ่งเป็นการไม่ถูกต้อง เพราะจะไม่เป็นผลดีใน การระลึกถึงเรื่องที่พัฒนาขึ้นตอน เพราะอาจจะไม่ถูกต้องและไม่สมบูรณ์

10. อ่านหยุดจดบันทึกถ้าดีไม่ทัน การจดบันทึกคำบรรยาย บางครั้งเราอาจจะสับสนหรือฟังเรื่องที่อาจารย์บรรยาย ไม่ทัน อ่านหยุด จดและถามเพื่อนที่นั่งข้าง ๆ เพราะจะทำให้จดไม่ทันทั้งสองคน ให้ใส่เครื่องหมาย "?" ลงแทน เพื่อกันลืมและ จดเรื่องอื่นต่อไปทันที เมื่อหมดชั่วโมงหรือช่วงเวลาที่อาจารย์ปิดโอกาสให้ข้อความนึงค่อย ถามอาจารย์หรือถามเพื่อน

11. ทบทวนบันทึกทันทีเมื่อจบการบรรยาย ควรทบทวนบันทึกทันทีที่จบคำบรรยาย ใช้เวลาสั้น ๆ เพียง 5 นาทีก็พอ คงจำกันได้ว่าการลืมจะเกิดขึ้นทันทีหลังจากการเรียนรู้ และจะมีอัตราสูงด้วย ดังนั้น ถ้าเราได้ทบทวนทันทีจะช่วยให้เราไม่ลืมหรือลืมน้อยลง

2.2. การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

จากแนวคิดในการพัฒนาคุณภาพคน พระราชนูญยุติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดทิศทางการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อทำให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวตนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ ทำให้เป็นคนที่รู้จักคิด วิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถปรับตัวให้ทันการเปลี่ยนแปลง มีคุณธรรม รู้จักพึงคนเอง และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข (เดือนจิต เข้มแข็ง, 2547)

จากการศึกษาของ พงศ์ประพันธ์ พงษ์ไสว (น.ป.ป.) พบว่า ในปีพ.ศ. 2538 - 2542 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในประเทศไทยมีคะแนนวิทยาศาสตร์ลดลงมากที่สุดเมื่อเทียบกับประเทศอื่น (ไทยมีคะแนนเฉลี่ย 482 คะแนน ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยนานาชาติ 488 คะแนน) ทั้งที่ประเทศไทยเป็นหนึ่งในหลายประเทศที่มีสัดส่วนการทำกิจกรรมในห้องเรียนสูง เนื่องด้วยครูชี้แนะการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ตามที่ส่วนที่ ได้เสนอรูปแบบไว้ในแบบเรียน แต่ข้อมูลดังกล่าวก็ไม่ได้เปิดเผยถึงความเข้าใจของครูเกี่ยวกับบทชี้ของส่วนที่ และการปฏิบัติสอนจริงในห้องเรียน

การเรียนรู้ คือการพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ สร้างองค์ความรู้ และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน หากผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัย ผู้สอนเองต้องรู้กระบวนการวิจัยและทำวิจัยเป็นก่อน ขั้นตอนที่สำคัญของการวิจัยคือ การวิเคราะห์ปัญหาและหาสาเหตุปัญหา (พิชญ์สินี ชุมพุคำ, น.ป.ป.)

เทวัญ ภูพานทอง (2553) ได้แนะนำวิธีเรียนเพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงไว้ดังนี้

1. พอกปากภาษาสีติดตัว ทฤษฎีสี กล่าวไว้ว่า สีจะสามารถเพิ่มการจดจำเนื้อหาต่าง ๆ ได้มากกว่าสีน้ำเงินที่เขียนตามปกติ จึงควรซื้อปากกาสีต่าง ๆ ติดตัวไว้ เวลาอ่านหนังสือก็ใช้ปากกาสีในการจดเนื้อหา
2. ใช้สมุดจดบันทึกที่ไม่มีเส้น การใช้สมุดบันทึกที่มีลายเส้นนั้นเหมือนเราอยู่แต่ในกรอบเส้นนั้น แต่ถ้าใช้สมุดบันทึกที่ไม่มีเส้นนั้นจะทำให้เราไม่มีกรอบในการเขียน เราอยากเขียนอะไรก็เขียนได้ทั้งนั้น
3. บันทึกงานอุ กมาในรูป Mind Map ถ้าเราอ่านหนังสือการ์ตูนตั้งแต่ 2 ปีที่แล้ว กับอ่านหนังสือ เมื่อสักคราที่แล้ว เราจะสามารถจดจำการ์ตูนได้มากกว่า เวลาจดเนื้อหานางอย่างอาจจะจดในรูปแบบรูปภาพ จะสามารถจดจำได้มากกว่า การบันทึกงานในรูปแบบของ Mind Map จะเป็นการแบ่งเรื่องหัวข้อใหญ่ต่าง ๆ เพื่อใช้ในการอ่านอาจใช้ Mind Map เป็นรูปก็ได้
4. เครื่องเล่น Mp3 เรายังจะมีเครื่องเล่น Mp3 เพื่อใช้ในการบันทึกเสียงเวลาที่คุณครูสอนแต่ไม่สามารถฟังและเก็บเกี่ยวเนื้อหาได้ครบถ้วนอย่าง หากเราอัดไว้ก็จะสามารถขอนกลับไปฟังได้หลายครั้ง ก่อนสอบ
5. เอาใจครู เอาใจครูในที่นี่ไม่ได้หมายถึงเอาอกเอาใจครู แต่หมายถึง ทำตัวตามสไตล์ที่คุณครูชอบ เพื่อเพิ่มความชอบของคุณครูในตอนเรียนเวลาเรียนครูคนใหม่ก็อย่างเรียนกับครูคนนั้น อย่างส่วนงานครู อย่างเช่นหน้าครู ก็จะทำให้เรียนเก่งขึ้น เพราะ เรายากเรียนวิชานั้น ๆ

6. พูดคุยกับปากกาก่อนสอน หรือก่อนเขียนงานเรารู้ว่าพูดคุยกับปากก้าบ้าง มีผู้จันเรียนจบปริญญาโดยใช้รีบีน์มาแล้วหลายคน
7. นั่งหน้าห้อง การนั่งหน้าห้องจะสามารถทำให้เราได้ยินมากกว่าคนที่นั่งข้างหลัง เราเห็นชัดกว่าคนข้างหลัง และสามารถถามครุ่ๆได้มากกว่า

กิตติมา สาธุวงศ์ (ม.ป.ป.) ศึกษาถึงประสิทธิผลการเรียนโดยใช้รูปแบบการจดบันทึกคอร์สเนลล์ ในวิชาพยาบาลเด็กและวัยรุ่น 2 ของนักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ การจดบันทึกคอร์สเนลล์ (Cornell Note – Talking System : CNTS) คือการจดบันทึกที่แบ่งกระดาษออกเป็น 2 ช่อง โดยเพียงประเด็นสำคัญ หรือคำามเพื่อทบทวนลงในช่องซ้ายมือ และจดบันทึกเนื้อหาลงในช่องขวา มือ และสรุปสะท้อนความคิดในสิ่งที่ได้เรียนในช่องด้านล่าง ดังแสดงในรูปที่ 2.1

The Cornell Note-taking System

The Cornell Note-taking System	
Cue Column	Note-taking Column
2 ½"	<p>Narrating Column</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Record: During the lecture, use the note-taking column to record the lecture using telegraphic sentences. 2. Questions: As soon after class as possible, formulate questions based on the notes in the right-hand column. Writing questions helps to clarify meanings, reveal relationships, establish consistency, and examine anomalies. Also, the process of question setting up a perfect stage for exam-studying later. 3. Review: Cover the note-taking column with a sheet of paper. Then, looking at the questions or one-word in the questions and cue column, try to recall, in your own's code, the answer to the questions facts or ideas underlined by the cue-words. 4. Reflect: Reflect on the material by asking yourself questions, for example: "What's the significance of these facts? What principle are they based on? How can I apply them? How do they fit in with what I already know? What's beyond them?" 5. Review: Spend at least ten minutes every week reviewing all your previous notes. If you do, you'll retain a great deal for current use, as well as for the future.
Summary	
After class, use this space at the bottom of each page to summarize the notes on that page.	

รูปที่ 2.1 การจดบันทึกคอร์สเนลล์

ผลการศึกษาพบว่า การจดบันทึกทำให้มีสมาร์ท เกิดความเข้าใจในขณะเรียน มีเนื้อหา ประเด็นสำคัญไว้ทบทวนเพื่อเตรียมตัวสอบในภายหลัง มีการทบทวนอย่างเป็นระบบ มีความคงทนในการเรียนรู้ เพราะข้อความรู้ถูกจดเข้าสู่ระบบ Long Team Memory ซึ่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัย เกี่ยวกับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เพื่อประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนวิชาการสำรวจโดยวิธีการจดบันทึกย่อ และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายละเอียดของบันทึกย่อของนักศึกษา แต่ละคน รายละเอียดนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาคือ นักศึกษาสาขาวิศวกรรมโยธา ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาการสำรวจ จำนวน 38 คน โดยนักศึกษาทุกคน เข้าเรียนตามปกติ ตามตารางเรียนที่จัดไว้ให้ในแต่ละสัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 16 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยได้แจ้งให้กลุ่มตัวอย่างทราบว่าจะต้องดำเนินการจดบันทึกย่อเนื้อหาที่เรียนแล้ว ลงในกระดาษขนาด A1 ซึ่งมีขนาดเท่ากับกระดาษขนาด A4 จำนวน 8 แผ่น หรือ 16 หน้า เพื่อให้นักศึกษาระบุ จดบันทึกย่อเพื่อเป็นการทบทวนความเข้าใจของตนเอง และจดบันทึกช่วยจำ โดยสามารถบันทึกได้ทั้ง ข้อความ ตาราง และรูปภาพ ไม่มีการจำกัดขอบเขต โดยนักศึกษาต้องจัดสรรพื้นที่กระดาษให้เพียงพอต่อ ปริมาณเนื้อหาตลอดทั้งภาคเรียน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบประเมินความพึงพอใจ ของนักศึกษาที่มีต่อการสอนรายวิชา การสำรวจ โดยใช้เทคนิคการจดบันทึกย่อ และบันทึกย่อของนักศึกษาที่ใช้ประกอบการเรียน โดย รายละเอียดมีดังนี้

3.2.1 แบบประเมินความพึงพอใจ

แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการสอนรายวิชาการสำรวจ โดยใช้เทคนิค การจดบันทึกย่อ ได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ได้แก่ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ได้แก่ ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อการเรียน โดยใช้เทคนิคการจดบันทึกย่อ
นี้ โดยแบบสอบถามได้แบ่งระดับของความพึงพอใจไว้ 5 ระดับ และมีการสอบถามความพึงพอใจ จำนวน
10 ปัจจัย

ตอนที่ 3 ให้นักศึกษาเสนอแนะข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

รายละเอียดของแบบประเมิน แสดงไว้ในรูปที่ 3.1

064071

แบบประเมินความพึงพอใจ ของนักศึกษาสาขาวิชาระบบทดลอง
ในการเรียนวิชาการสำรวจ โดยใช้เทคนิคการจดบันทึกย่อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง	
2. วุฒิการศึกษาปัจจุบัน	☐ ปวช.	☐ ม.6 (ไม่ต้องทำข้อ 3)	☐ อื่นๆ ระบุ.....
3. สาขาวิชาที่จบ	☐ ช่างก่อสร้าง	☐ ช่างโยธา	
	☐ ช่างสำรวจ	☐ อื่นๆ ระบุ.....	

ตอนที่ 2 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษา
ที่มีต่อการเรียนวิชาการสำรวจ โดยใช้เทคนิคการจดบันทึกย่อ

5= พึงพอใจมากที่สุด 4 = พึงพอใจมาก 3 = พึงพอใจปานกลาง
2= พึงพอใจน้อย 1 = พึงพอใจที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. เทคนิคการจดบันทึกย่อทำให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้น					
2. เทคนิคการการจดบันทึกย่อทำให้นักศึกษาจดจำเนื้อหาได้ดีมากขึ้น มีการเรียนรู้ที่คงทนขึ้น					
3. เทคนิคการการจดบันทึกย่อทำให้นักศึกษาสามารถตอบทบทวน ติดตามเนื้อหาได้เร็วขึ้น					
4. นักศึกษางามารถตอบทบทวนเนื้อหาได้ครบถ้วน					
5. นักศึกษางามารถสรุปบทเรียนได้ด้วยตนเอง					
6. เทคนิคการการจดบันทึกย่อจูงใจให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มากขึ้น					
7. เทคนิคการการจดบันทึกย่อทำให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์					
8. เทคนิคการจดบันทึกย่อช่วยลดปัญหาการทุจริตในการสอบได้					
9. เทคนิคการจดบันทึกย่อช่วยให้ผลลัพธ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น					
10. นักศึกษาชอบการเรียนโดยใช้เทคนิคการจดบันทึกย่อ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

รูปที่ 3.1 แบบประเมินความพึงพอใจ

3.2.2 บันทึกย่อ

คณะผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมบันทึกย่อของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 38 คน และศึกษารายละเอียดของบันทึกย่อแต่ละคน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง คุณภาพของบันทึก เช่น ปริมาณเนื้อหาที่บันทึก จำนวนหัวข้อที่บันทึก กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลของงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ขอความอนุเคราะห์นักศึกษาที่เป็นกลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามตามด้วยความจริงใจ และเป็นความจริง
2. ชี้แจงวัตถุประสงค์และให้ความมั่นใจต่อนักศึกษาว่า คำตอบจะไม่มีผลกระทบใดๆทั้งสิ้น ต่อตัวนักศึกษาเอง และคณะผู้วิจัยจะไม่บันทึกชื่อ ศักดิ์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม
3. ติดตามและรับคืนแบบสอบถามให้ได้ครบตามจำนวน และต้องครบถ้วนบัน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัย ความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับระดับคะแนน พร้อมหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

3. การแปลความหมายของระดับความพึงพอใจ

ช่วงคะแนน	การแปลความหมาย
4.50 – 5.00	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.50 - 4.49	มีความพึงพอใจ
2.50 – 3.49	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.50 – 2.49	มีความพึงพอใจน้อย
1.00 – 1.49	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

4. วิเคราะห์ข้อมูลด้านอื่นๆ ที่นักศึกษาเสนอแนะจากคำ답변ปลายเปิด

บทที่ 4

ผลการดำเนินงาน

จากการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษา สาขาวิชกรรมโภชนา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครึ่งชั้น ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา การสำรวจ ได้ผลการดำเนินงานดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับเพศ วุฒิการศึกษา และสาขาวิชาที่จบ ก่อนที่จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครึ่งชั้น ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่าง แสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

		รายการ	ความถี่	ร้อยละ
เพศ	ชาย	35	92	
	หญิง	3	8	
	รวม	38	100	
วุฒิการศึกษาปัจจุบัน	ปวช.	29	76	
	ม.6	9	24	
	อื่นๆ	-	-	
	รวม	38	100	
สาขาวิชาที่จบ	ช่างก่อสร้าง	19	50	
	ช่างโยธา	8	20	
	ช่างสำรวจ	-	-	
	อื่นๆ (ม. 6 สาขาวิชานอก – คณิต)	9	24	
	อื่นๆ (ช่างสถาปัตยกรรม)	1	3	
	อื่นๆ (เครื่องเรือนและเกหะภัณฑ์)	1	3	
	รวม	38	100	

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 92) จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือ ปวช. ร้อยละ 76 โดยร้อยละ 50 จบสาขาช่างก่อสร้าง รองลงมาจบช่างโยธาร้อยละ 20 และช่างสถาปัตยกรรมกับช่างเครื่องเรือนและเคหะภัณฑ์ร้อยละ 1 ส่วนนักศึกษาที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 9 คน หรือร้อยละ 24 ซึ่งทั้งหมดจบสาย วิทย์ – คณิต

4.2 ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงไว้ในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	ความถี่ของระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. เทคนิคการจดบันทึกย่อทำให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้น	20	13	5	0	0
2. เทคนิคการการจดบันทึกย่อทำให้นักศึกษาจำเนื้อหาได้นานขึ้น มีการเรียนรู้ที่คงทนขึ้น	22	15	1	0	0
3. เทคนิคการการจดบันทึกย่อทำให้นักศึกษาระบุทบทวนติดตามเนื้อหาได้เร็วขึ้น	22	12	4	0	0
4. นักศึกษาระบุทบทวนเนื้อหาได้ครบถ้วน	16	19	3	0	0
5. นักศึกษาระบุทบทวนได้ด้วยตนเอง	18	18	2	0	0
6. เทคนิคการการจดบันทึกย่อจุงใจให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มากขึ้น	20	14	4	0	0
7. เทคนิคการการจดบันทึกย่อทำให้นักศึกษามีความรับผิดชอบซื่อสัตย์	23	13	2	0	0
8. เทคนิคการจดบันทึกย่อช่วยลดปัญหาการทุจริตในการสอบได้	26	11	1	0	0
9. เทคนิคการจดบันทึกย่อช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น	25	12	1	0	0
10. นักศึกษาชอบการเรียนโดยใช้เทคนิคการจดบันทึกย่อ	23	11	4	0	0

4.3 ข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 3 เป็นการสอบถามข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นคำถามแบบปลายเปิดเพื่อให้ นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาการสำรวจ โดยใช้เทคนิคการจดบันทึกย่อ ข้อเสนอแนะ ต่างๆ มีดังนี้

1. ข้อดีของการจดบันทึกย่อคือทำให้ผู้เรียนมีโอกาสทบทวนเนื้อหาได้ดี
2. การจดบันทึกย่อเป็นสิ่งที่ช่วยได้ดี หากให้ใช้วินิจฉัย

4.4 คุณภาพของบันทึกย่อ

ผู้จัดฯ ได้ทำการศึกษาคุณภาพของบันทึกย่อที่กลุ่มตัวอย่างจัดทำขึ้น โดยพิจารณาถึง จำนวนบทเรียน และหัวข้อ ที่นักศึกษาจดบันทึกว่ามีจำนวนครบ ตามที่เรียนหรือไม่ หากน้อยเพียงใด และปริมาณของการใช้ พื้นที่ของกระดาษในการจดบันทึกเนื้อหา ว่ามีการใช้พื้นที่ความละเอียดมากน้อยเพียงใด โดยคำนวณเป็น สัดส่วนร้อยละ (%) รายละเอียดของบันทึกย่อแสดงไว้ในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 คุณภาพของบันทึกย่อ

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนบทเรียน	การใช้พื้นที่ในกระดาษ (%)
1	ไม่ครบ	72
2	ไม่ครบ	75
3	ครบ	79
4	ครบ	81
5	ครบ	25
6	ไม่ครบ	62
7	ครบ	91
8	ไม่ครบ	56
9	ครบ	56
10	ไม่ครบ	91
11	ไม่ครบ	100
12	ครบ	95

ตารางที่ 4.3 คุณภาพของบันทึกย่อ (ต่อ)

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนหัวข้อ	การใช้พื้นที่ในกระดาษ (%)
13	ครบ	81
14	ครบ	75
15	ครบ	84
16	ครบ	100
17	ไม่ครบ	100
18	ไม่ครบ	84
19	ครบ	81
20	ไม่ครบ	50
21	ครบ	75
22	ครบ	60
23	ไม่ครบ	30
24	ไม่ครบ	50
25	ครบ	94
26	ไม่ครบ	94
27	ครบ	84
28	ครบ	84
29	ครบ	75
30	ไม่ครบ	85
31	ไม่ครบ	97
32	ครบ	60
33	ไม่ครบ	78
34	ครบ	97
35	ครบ	72
36	ไม่ครบ	60
37	ไม่ครบ	69
38	ครบ	47

4.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการสำรวจ มีผลการเรียนดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	ระดับคะแนน
1	B
2	A
3	B ⁺
4	B
5	B
6	A
7	A
8	B
9	A
10	B ⁺
11	C ⁺
12	A
13	C ⁺
14	C ⁺
15	C ⁺
16	A
17	C ⁺
18	C ⁺
19	B

กลุ่มตัวอย่าง	ระดับคะแนน
20	D
21	A
22	D
23	D ⁺
24	D ⁺
25	D
26	D ⁺
27	C ⁺
28	C
29	C
30	D
31	D
32	D
33	D
34	A
35	B ⁺
36	D ⁺
37	D
38	D

4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของบันทึกย่อกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คณบดีวิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของบันทึกย่อ กับผลการเรียนของนักศึกษา เพื่อหาความสัมพันธ์ ตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ รายละเอียดแสดงในตารางต่อไปนี้

4.6.1 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระดับ A

ตารางที่ 4.5 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระดับ A

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนหัวข้อ	การใช้พื้นที่ในกระดาษ (%)
2	ไม่ครบ	75
6	ไม่ครบ	62
7	ครบ	91
9	ครบ	56
12	ครบ	95
16	ครบ	100
21	ครบ	75
34	ครบ	97
เฉลี่ย	ครบ	81.38

4.6.2 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระดับ B+

ตารางที่ 4.6 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระดับ B+

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนหัวข้อ	การใช้พื้นที่ในกระดาษ (%)
3	ครบ	79
10	ไม่ครบ	91
35	ครบ	72
เฉลี่ย	ครบ	80.67

4.6.3 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระดับ B

ตารางที่ 4.7 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระดับ B

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนหัวข้อ	การใช้พื้นที่ในกระดาษ (%)
1	ไม่ครบ	72
4	ครบ	81
5	ครบ	25
8	ไม่ครบ	56
19	ครบ	81
เฉลี่ย	ครบ	63.00

4.6.4 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระดับ C+

ตารางที่ 4.8 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระดับ C+

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนหัวข้อ	การใช้พื้นที่ในกระดาษ (%)
11	ไม่ครบ	100
13	ครบ	81
14	ครบ	75
15	ครบ	84
17	ไม่ครบ	100
18	ไม่ครบ	84
27	ครบ	84
เฉลี่ย	ครบ	86.86

4.6.5 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระดับ C

ตารางที่ 4.9 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระดับ C

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนหัวข้อ	การใช้พื้นที่ในกระดาษ (%)
28	ครบ	84
29	ครบ	75
เฉลี่ย	ครบ	79.5

4.6.6 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระดับ D⁺

ตารางที่ 4.10 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระดับ D⁺

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนหัวข้อ	การใช้พื้นที่ในกระดาษ (%)
23	ไม่ครบ	30
24	ไม่ครบ	50
26	ไม่ครบ	94
36	ไม่ครบ	60
เฉลี่ย	ไม่ครบ	58.5

4.6.7 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระดับ D

ตารางที่ 4.11 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระดับ D

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนหัวข้อ	การใช้พื้นที่ในกระดาษ (%)
20	ไม่ครบ	50
22	ครบ	60
25	ครบ	94
30	ไม่ครบ	85
31	ไม่ครบ	97
32	ครบ	60
33	ไม่ครบ	78
37	ไม่ครบ	69
38	ครบ	47
เฉลี่ย	ไม่ครบ	71.11

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่มีต่อการเรียนวิชาการสำรวจ โดยใช้เทคนิคการจดบันทึกย่อ ผลสรุปคือ นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยวิธีจดบันทึกย่อ ในระดับพึงพอใจมากถึงพึงพอใจมากที่สุด ได้ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาการสำรวจ โดยใช้เทคนิคการจดบันทึกย่อ

		\bar{x}	SD	แปลผล
1	เทคนิคการจดบันทึกย่อทำให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้น	4.39	0.72	มีความพึงพอใจมาก
2	เทคนิคการการจดบันทึกย่อทำให้นักศึกษาจดจำเนื้อหาได้นานขึ้น มีการเรียนรู้ที่คงทนขึ้น	4.55	0.55	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3	เทคนิคการการจดบันทึกย่อทำให้นักศึกษาระบุทบทวน ติดตามเนื้อหาได้เร็วขึ้น	4.47	0.69	มีความพึงพอใจมาก
4	นักศึกษาระบุทบทวนเนื้อหาได้ครบถ้วน	4.34	0.63	มีความพึงพอใจมาก
5	นักศึกษาระบุทสรุปบทเรียนได้ด้วยตนเอง	4.42	0.60	มีความพึงพอใจมาก
6	เทคนิคการการจดบันทึกย่อช่วยให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มากขึ้น	4.42	0.68	มีความพึงพอใจมาก
7	เทคนิคการการจดบันทึกย่อทำให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์	4.55	0.60	มีความพึงพอใจมากที่สุด
8	เทคนิคการจดบันทึกย่อช่วยลดปัญหาการทุจริตในการสอบได้	4.66	0.53	มีความพึงพอใจมากที่สุด
9	เทคนิคการจดบันทึกย่อช่วยให้ผลลัพธ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น	4.63	0.54	มีความพึงพอใจมากที่สุด
10	นักศึกษาชอบการเรียนโดยใช้เทคนิคการจดบันทึกย่อ	4.50	0.69	มีความพึงพอใจมากที่สุด

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของบันทึกย่อ ที่นักศึกษาจดบันทึก โดยพิจารณาถึงจำนวนหน่วยเรียน และปริมาณข้อมูลที่นักศึกษาจดบันทึก โดยคำนวณเป็นสัดส่วนร้อยละของพื้นที่ของกระดาษที่นักศึกษาใช้ในการจดบันทึก ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูง(เกรด A) จำนวน 8 คน จะจดบันทึกเนื้อหาอย่างครบถ้วน และใช้พื้นที่ของกระดาษในการจดบันทึกเกือบหมดพื้นที่ในกระดาษ โดยเฉลี่ยร้อยละ 81.38 ในขณะที่นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำที่สุด (เกรด D) จำนวน 9 คน มีการจดบันทึกย่อที่มีเนื้อหาไม่ครบถ้วน ตามบทเรียน และใช้พื้นที่ของกระดาษในการจดบันทึกประมาณร้อยละ 71.11 ดังแสดงในตารางที่ 5.2 ซึ่งถือว่ามีการใช้พื้นที่มากในการจดบันทึก แต่ไม่ครบตามจำนวนบทเรียน หรือหน่วยเรียน ซึ่งอาจแปลความหมายได้ว่านักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำไม่ให้ความสำคัญกับบทเรียนเท่าๆ กัน เลือกที่จะจดบันทึกเพียงบางบทเรียน และใช้พื้นที่ในการจดมากกว่า นักศึกษานคนอื่นๆ จึงทำให้อาจไม่ได้ทบทวนเนื้อหาในบทเรียนได้อย่างครบถ้วน จึงมีผลการเรียนต่ำ

ตารางที่ 5.2 สรุปผลคุณภาพของบันทึกย่อกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการเรียน	จำนวนหัวข้อ	การใช้พื้นที่ในกระดาษ (%)
A	ครบ	81.38
B ⁺	ครบ	80.67
B	ครบ	63.00
C ⁺	ครบ	86.86
C	ครบ	79.5
D ⁺	ไม่ครบ	58.5
D	ไม่ครบ	71.11

5.2 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการเรียนรายวิชาการสำรวจ โดยใช้เทคนิคการจดบันทึกย่อในระดับพึงพอใจมากที่สุด และพบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูง จะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้บันทึกย่อที่มีคุณภาพ ส่วนนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ จะใช้บันทึกย่อที่มีคุณภาพต่ำ

5.3 ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการศึกษาถึงความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอนแล้ว ซึ่ง ไม่ได้ทำการศึกษาพัฒนาการของกลุ่มตัวอย่างในระหว่างเรียน ดังนั้น หากดำเนินการศึกษาในระหว่างเรียน ซึ่งอาจดำเนินการเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอนในแต่ละ บทเรียน กลุ่มตัวอย่างอาจจะมีการพัฒนาลักษณะและวิธีการเรียนของตนเอง เพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนที่ดีขึ้น

บรรณานุกรม

กิตติมा สาธุวงศ์. ม.ป.ป. ประสิทธิผลการเรียนโดยใช้รูปแบบการจดบันทึกครอสเนลส์ ในวิชาพยาบาลเด็กและวัยรุ่น 2. [ออนไลน์]. กรุงเทพมหานคร: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
แหล่งที่มา: <http://www.ns.mahidol.ac.th/english/KM/> [1 ตุลาคม 2553]

เดือนจิต เข้มแข็ง. 2547. ปัญหาการศึกษาความโจย์ระคนกันวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1. โรงเรียนเมืองพัทฯ 6 (วัดธรรมสามัคคี). ชลบุรี. ม.ป.ท.

เทวัญ ภูพานทอง. 2553. ความรู้จากครูเตี้ย. [ออนไลน์]. โรงเรียนนามนพิทยาคม กพสินธ์.
แหล่งที่มา: <http://gotoknow.org/blog/krutae/208810> [1 ตุลาคม 2553]

ฝ่ายแนะแนวการศึกษา. 2552. การจดบันทึก. [ออนไลน์]. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราษฎร.
แหล่งที่มา: <http://www.studentkm.net/> [4 ตุลาคม 2553]

พงศ์ประพันธ์ พงษ์โสภณ. (ม.ป.ป.) สมรรถนะด้านวิทยาศาสตร์ของนักเรียนไทยในเวทีโลก : ข้อทันபจาก TIMM. ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (บางเขน). ม.ป.ท.

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง. (ม.ป.ป.) ทักษะภาษาไทย. [ออนไลน์]. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
แหล่งที่มา: http://e-learning.mfu.ac.th/mflu/1001103/chapter4/chapter4_1.htm [23 สิงหาคม 2553]

ประวัติผู้ร่วม

1. ชื่อ - นามสกุล นางรจนา คุณพูล

2. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์

3. หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่คิดต่อ ได้สะควร

หน่วยงาน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย สงขลา

ที่อยู่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย ต.บ่อยาง อ.เมือง จ.สงขลา 90000

โทรศัพท์ 074-317100 ต่อ 1811 โทรสาร 074-550537

โทรศัพท์เคลื่อนที่ 089-1596673

E-mail address rodjana27@yahoo.com

4. ประวัติการศึกษา

ปี	วุฒิ	สาขา	สถาบัน
2541	ค.บ.	วิศวกรรมโยธา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กทม.
2544	ว.บ.	วิศวกรรมโยธา	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จ.ปทุมธานี
2547	ว.ม.	วิศวกรรมสำรวจ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กทม.

5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

- การสำรวจและจัดทำแผนที่ภูมิประเทศ
- การรังวัดด้วยระบบดาวเทียมGPS
- การสำรวจข้อมูลระยะไกล (Remote Sensing)
- ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographical Information System : GIS)

6. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

6.1 เรื่อง : ศึกษาฐานแบบการบูรณะภูมิทั่วไทยเรือนหมู่บ้านที่ทับทิม จ.สงขลา

6.2 เรื่อง : การลดผลจากคลื่นหลาดวิถีที่สถานีฐานจีพีเอสศักยภาพใช้เวฟเลท

6.3 เรื่อง : เส้นทางท่องเที่ยวและเลือกซื้อสินค้าหัดกรรม

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล นายจำรูญ สมบูรณ์

2. ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์

3. หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก

หน่วยงาน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลคริวิชัย สงขลา

ที่อยู่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลคริวิชัย ต.บ่อยาง อ.เมือง จ.สงขลา 90000

โทรศัพท์ 074-317100 ต่อ 1801 โทรสาร -

4. ประวัติการศึกษา

ปี	ระดับ	สาขาวิชา	สถาบัน
2528	ค.อ.บ.	โภชนา	วิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเชียงใหม่ วิทยาเขตเทเวศร์
2530	บ.ช.บ.	การจัดการงานก่อสร้าง	น.สูงทัยธรรมมาธิราช
2535	ค.อ.ม.	โภชนา	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
2544	ว.ศ.บ.	วิศวกรรมโภชนา	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

5. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

- พ.ศ. 2541 การจัดการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบันฑิต วิชาเอกวิศวกรรมโภชนา
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กับภารกิจมาตรฐานทบทวนมหาวิทยาลัยและข้อบังคับ กว.
- พ.ศ. 2543 ความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษา ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตภาคใต้
- พ.ศ. 2546 ปัญหาและแนวทางการแก้ไขการพัฒนาบุคลากรสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น
กรณีในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้
- พ.ศ. 2549 ราคาโครงสร้างในอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กขนาดเล็ก
- พ.ศ. 2551 จุดที่ได้ผลดีที่สุดในการเปลี่ยนแปลงลักษณะส่วนโครงสร้างสำหรับอาคารคล.